

Fővárosi Ítéltábla

13.Gf.40.670/2009/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Magyar Ottó ügyvéd (3200 Gyöngyös, Petőfi út 7. szám) által képviselt felperes neve(felperes címeszám) felperesnek a dr. Czikán Zoltán ügyvéd (3300 Eger, Deák F. u. 62. II. em.) által képviselt Heves Megyei Vízmű Zártkörűen Működő Részvénytársaság (3301 Eger, Hadnagy u. 2. szám) alperes ellen 20.697.150 forint tőke és járulékai megfizetése iránt indított perében a Heves Megyei Bíróság 2009. október 30-án kelt 4.G.20.126/2009/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az felperesnek 500.000 (Ötszázszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a 2009. október 30-án kelt 4.G.20.126/2009/15. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.697.150 forintot, és annak 2009. április 17. napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegét, és 1.025.000 forint, áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 900.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes ivóvízhálózatát az alperes üzemelteti, ezért a felperes beruházásában elkészült városi szennyvízhálózat működtetésére a felperes az alperest kérte fel. Az üzemeltetésre vonatkozóan a felek a 2007. június 29-én kelt üzemeltetési szerződést kötötték meg. A szerződés 6. pontja szerint az üzemeltető a szerződésben foglalt feladatai ellátásáért csatornadíj számlázására jogosult, melyet saját nevében számláz és szed be a fogyasztótól. A csatornadíj nettó mértéke az üzemeltető éves díjjavaslata szerint 2007. évben 216 Ft/m³, az üzemeltetésbe adó árhatósági jogkörében meghatározott rendelet alapján. A 7. pont szerint az üzemeltető a közmű működtetési jogáért díjat fizet az üzemeltetésbe adónak, melynek mértéke 28.012.000 forint/év, amely 2007. évre időarányosan 14.006.000 forint, az összeget az üzemeltetésbe adó a következő az ütemezéssel számlázza: 2007. évre egyösszegben december 20-ig, 2008. évtől negyedévente oly módon, hogy a pénzügyi teljesítés a tárgynegyedév utolsó hónapjának 15. napjáig valósuljon meg. A díj mértékének meghatározása a további években az üzemeltetési szerződés aktuális pontjainak módosításával történik. A 9. pont szerint a szerződés határozatlan időre szól, melyet bármelyik fél rendes felmondással a tárgyév december 31. napjára mondhatja fel, a felmondási idő 1 év.

A felperes 2007. évre a szerződésben megállapított 14.006.000 forint üzemeltetési díjat leszámlázta, ezt az összeget az alperes megfizette.

A 2008. évi üzemeltetési díj első negyedéves részletét, 7.003.000 forintot a felperes leszámlázta, de azt az alperes 2008. május 29-én kelt levelével arra hivatkozva visszaküldte, hogy 2008. évre vonatkozó üzemeltetési szerződés hiányában a díj átutalására nem intézkedhet, de a 2008. évre vonatkozó szerződéstervezet egyeztetésében szívesen áll rendelkezésére. A felperes által a 2008. évi üzemeltetési díjról, 28.012.000 forintról kiállított számlát az alperes 2009. január 7-én kelt levelével azzal küldte vissza, hogy álláspontja szerint nincs olyan szerződés, amely a számla fedezetét tartalmazná. Az alperes 2008. évre 7.314.850 forint üzemeltetési díjat fizetett meg a felperes részére.

A felperes a 2009. április 17-én előterjesztett, majd a per során 9. sorszám alatt pontosított kereseti kérelmében az alperest kötelezését kérte 20.697.150 forint üzemeltetési díj és annak 2009. április 17-től a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére a Ptk. 198. § (1) bekezdése, 299. § (1) és (2) bekezdése, 300. §-a, 301. § (1) - (4) bekezdései, 301/A. §-a és 313. §-a alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a jogalap elismerése mellett, de az összegaszerűséget teljes egészében vitatta. Álláspontja szerint az üzemeltetési szerződés nem értelmezhető akként, hogy a 2008. évi díj azonos összegű lenne a 2007. évre megállapított díjjal, ugyanis a szerződés 7. pontja értelmében a díj meghatározása a 2007. évhez képest a további években a szerződés módosításával történik. A szerződés díjmegállapítást a 2008. évre nem tartalmaz, illetve a csatornadíj évenkénti meghatározására utal, és a szerződéskötés időpontjában 2008. évre vonatkozóan még nem volt ismert a rendelet szerint megállapított csatornadíj mértéke. Utalt arra, hogy a felperes által meghatározott 50 forint/m³ bérleti díjfedezet csak 7.314.850 forint erejéig fedezi a 2008. évben az üzemeltetési díjat, ennél magasabb összeg esetén a felperesi követelés az

alperesnél veszteségként jelentkezne. Nem vitatta, hogy amennyiben a felperes szerződésértelmezése helyes, akkor az összegszerűség is helytálló.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 198. § (1) bekezdése, illetve a felek által megkötött üzemeltetési szerződés alapján arra a következtetésre jutott, hogy a szerződés a 2007. évre időarányosan 14.006.000 forint, a 2008. évre pedig 28.012.000 forint üzemeltetési díjat határozott meg, és csak a későbbi évekre vonatkozott a szerződés módosítására utaló kitétel. Az alperesi értelmezés azért nem fogadható el, mert ha csak a 2007. évre vonatkozott volna a szerződés, úgy elég lett volna csak a 2007. évre időarányosan megállapított összegről rendelkezni.

Az elsőfokú bíróság a szerződés értelmezése, a felek szerződéses akarata megállapítása céljából tanúbizonyítást folytatott le, V. Z.-t (a felperes polgármesterét), M.né K. T.-át (a felperes alkalmazottját), és S. M.-át (a szerződéskötés során az alperes részéről eljáró személyt) tanúként hallgatta meg. Megállapította, hogy a tanúvallomások szerint a 2008. évi üzemeltetési díjjal kapcsolatban a felek szóbeli tárgyalást nem folytattak, az írásban az alperes által megküldött szerződéstervezetet a felperes aláírva visszaküldte. Az írásbeli szerződési ajánlat és annak elfogadása - aláírása - történt meg, a szerződést úgy kell értelmezni, hogy az alperes 2008. évre 28.012.000 forint üzemeltetési díjjal tartozik, a tanúbizonyítás során olyan körülmény nem merült fel, amely a felperesi értelmezésnek ellentmondana. A felek - az alperesi állásponttól eltérően - semmilyen módon nem tették függővé az üzemeltetési díjat az alperes javaslatára az adott évben meghatározott csatornadíjtól, ha ilyen lett volna, az alperesnek módja lett volna ilyen szerződési ajánlatot küldeni, de az alperes nem ilyen ajánlatot készített.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 207. § (1) bekezdése és az üzemeltetési szerződés 6., 7. és 9. pontjainak felhívása mellett kötelezte az alperest a szerződés szerinti tőkeösszeg, valamint a Ptk. 301/A. §-a és a 685. § c) pontja alapján késedelmi kamat, a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) és b) pontja

alapján mindösszesen 1.025.000 forint perköltség megfizetésére, továbbá a felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést (16. sorszám), amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen jutott az alperesi marasztaláshoz vezető jogi következtetésre, az egyébként helyesen hivatkozott jogszabályi rendelkezéseknek a felek által kötött szerződés tartalmával történő összevetésével ellentétes álláspontra lehet jutni. A szerződés 6. pontjában a felek rögzítették, hogy az alperes által kiszámlázott csatornadíj (mely a felperes árhatósági jogkörében meghatározott rendelet alapján kerül meghatározásra) képezi az üzemeltetési díj alapját, amely egyértelműen utal arra a körülményre, hogy a későbbi üzemeltetés során is az üzemeltetési díj megállapításánál ez képezi a felek közötti elszámolás alapját. A felperes, mint az alperes részvényese, tisztában volt az üzemeltetési díj megállapításának ezzel egyező gyakorlatával, így a csatornadíj mértéke és az üzemeltetési díj mértékének összefüggése el nem választható. A felek a szerződés 7. pontjában is ezen számítás figyelembevételével állapodtak meg 2007. évre vonatkozóan éves szinten 28.012.000 forint üzemeltetési díjban, azonban a szerződés ezen pontjában nincs szó arról, hogy ez a díj lenne érvényes 2008. évre, a továbbiakban a felek már csak a megfizetés ütemezését rendezték. Az alperes kijelentette, hogy a szerződéskötés időpontjában még nem volt ismert a csatornadíj, amely az üzemeltetési díj alapjául szolgálhatott volna 2008. évre, és az akarata nem irányulhatott olyan üzemeltetési szerződés megkötésére, amely üzemeltetési díjnak nincs a szennyvíz díjban megállapított ellenértéke, s így nála pénzügyi veszteségként jelentkezik. Az alperes feltehető akaratára és az eset körülményeire tett nyilatkozata nem értelmezhető úgy, hogy a felek 2008. évre vonatkozóan is megállapodtak volna a 28.012.000 forint üzemeltetési díjban. Az alperes hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság a tanúbizonyítás anyagának mérlegelését nem részletezte.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Kijelentette, hogy az alperes a 2008. évi 28.012.000 forint összegből 7.314.850 forintot megfizetett, így a különbözet megfizetésére az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest. Kiemelten hivatkozott a felperes arra, hogy a szerződést az alperes készítette és küldte meg aláírás végett a felperes részére, melynek értelmezése szerint a 2007. és 2008. évekre vonatkozóan a díjtételek azonosak. Olyan jövőbeni függő feltétel a szerződésben nem volt, mely az elsőfokú bíróság és a felperes értelmezésétől eltérő következtetésekre okot adott volna. 2008. évre nem is adott új ajánlatot az alperes. A jogvitát megelőzően mindkét fél úgy értelmezte a szerződést, hogy az abban rögzített üzemeltetési díj 2008. évre is vonatkozik. Hivatkozott a felperes M.né K. T. és S. M. tanúvallomására. Előadta azt is, hogy az alperes 2009. évre vonatkozóan kereste meg a felperest és csak 2009. augusztusában küldtek új szerződést az üzemeltetési díjra.

A fellebbezés megalapozatlan.

A Ptk. 198. § (1) bekezdése értelmében a szerződésből kötelezettség keletkezik a szolgáltatás teljesítésére és jogosultság a szolgáltatás követelésére. A Ptk. 200. § (1) bekezdése szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A Ptk. 207. § (1) bekezdése értelmében a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást és a fenti, általa is felhívott jogszabályi rendelkezések alapján a jogi következtetései is helyesek. A felek között 2007. június 29-én létrejött

szerződést az alperes szerkesztette és küldte meg aláírásra a felperesnek, és a szerződés 7. pontja egyértelműen tartalmazza a 28.012.000 forint/ év üzemeltetési díjat, ennek a 2007. évre történő időarányos számlázásának, valamint a 2008. évre vonatkozó számlázásának az ütemét.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokaival helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes javára az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2010. március 3.

. Koday Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

. Molnár József s.k.

előadó bíró

Dr. Sándor Ottó s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő